

EERSTE NIEUWSBRIEF VAN ... BGCSSC

Sister Carol Breslin MMM (Medical Missionaries of Mary) en Br. Theo van den Boer tekenden in mei de papieren waardoor de formele overdracht van het project dat Carol tot dan geleid had als *general manager*, een feit werd. Broeder Wossen Kefalyew is aangesteld als *coördinator* en heeft van 17 september tot eind oktober een managementscursus gevolgd in Nairobi (Kenia). In september werd de eerste Engelstalige nieuwsbrief uitgebracht. Omdat het project in andere handen is overgegaan, werd de naam van het project aangepast. Het heet nu voluit *Brothers of Good Works Counseling and Social Services Center*, afgekort tot BGCSSC. De personeelsleden zijn allemaal Ethiopiër. Het centrum geeft permanente psychologische begeleiding aan mensen die aids hebben. De nieuwsbrief wordt per e-mail verstuurd en zal driemaal per jaar verschijnen. Dat de band met Ierland blijft bestaan, blijkt uit het hoofdartikel over het bezoek in juli van de Ierse minister van buitenlandse zaken aan het project. Hij was er onder meer omdat katholieke organisaties uit zijn land een aanzienlijk deel van de werkingskosten van het project financieren.

ONZE MEDEWERKSTER TER PLAATSE, MEVROUW CHRISTINA MAASDAM

Midden september vertrok Christina Maasdam in opdracht van het algemeen bestuur naar Addis Abeba. Zij heeft de job van Sister Carol Breslin MMM overgenomen in het BGCSSC. Op 2 november is ze ook begonnen als *general manager* van het *Saint Gabriel Health Center*, het ziekenzorgcentrum in aanbouw van het aartsbisdom. Zij zal stap voor stap met Nederlandse nuchterheid de werking van het ziekenzorgcentrum opstarten: organisatie, personeel etc. Een eerste meevaller is alvast het materiaal uit de ziekenboeg van het voormalige KVH Huize Glorieux (Dongen) dat per containerschip naar Addis Abeba werd verscheept met bestemming *Saint Gabriel's*, en waarvan elders in deze nieuwsbrief sprake is.

Br. Theo van den Boer

KORTE BERICHTEN

Pematangsiantar (Indonesië) - Geloften voor het leven

Vier broeders spraken op zaterdag 9 oktober hun geloften voor het leven uit. De ceremonie werd gehouden in de middelbare school van de congregatie te Pematangsiantar. Het speelplein werd voor de gelegenheid een kerk. Bloemen en, jawel, fruit waren aangebracht als extra decoratie. Broeders, familie en vrienden waren talrijk aanwezig. Conform de bijzondere wens van de Broeders Benediktus Suyatmo, Dominkus Siallagan, Stefanus Sutrisno en Fransikus Sirait concelebreerden de pastoors van hun respectievelijke parochie mee met de voorganger, Mgr. Anicetus Sinaga ofm cap, bisschop van Medan.

100 jaar Belgische en Nederlandse provincie

Dinsdag 30 november 2010 komen de broeders van de Belgische en de Nederlandse provincie in Oostakker samen voor de viering van het 100-jarig bestaan van de provincies. Deze werden op 11 september 1910 opgericht. In het broederhuis zal een tentoonstelling te bezichtigen zijn (25-30 november).

Bij deze gelegenheid wordt het boek '175 jaar goede werken' voorgesteld, een fotoverhaal over de plaatsen waar de Broeders van Goede Werken - de Broeders van O.-L.-Vrouw van Lourdes hebben geleefd en gewerkt.

NIEUWSBRIEF

Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes

ALGEMEEN BESTUUR
SINT-JOZEFSTRAAT 1
9041 OOSTAKKER (BELGIË)

NOVEMBER 2010 NUMMER 33
GENERALAAT.FNDL@TELENET.BE
WWW.GLORIEUXBROTHERS.ORG

NAAR SUMATRA

DE MOEILIJKE WEG NAAR TUMBAJAE

Vier broeders spraken op 9 oktober hun geloften voor het leven uit in Pematangsiantar. Deze belangrijke gebeurtenis was niet het enige doel van de lange reis naar Indonesië. De algemeen overste Br. Theo van den Boer combineerde deze belangrijke congregatieve gebeurtenis met een bezoek aan de gemeenschappen op Sumatra. Het algemeen kapittel eindigde op 10 september en er bleef niet veel tijd over om de reis grondig voor te bereiden. Een eenvoudig bezoek aan de broeders is hoe dan ook zinvol, zeker als het gemeenschappen betreft die doorgaans niet veel bezoek ontvangen omdat ze zo ver afgelegen zijn.

Nadat de plechtigheid in Pematangsiantar verleden tijd was, zijn we met de auto naar Tumbajae gereden via de snelste weg. 'Snelste' moet hier niet letterlijk genomen worden. Voor een afstand van ongeveer 280 km hadden we tien uren nodig. De zeer slechte staat van de weg was de grote boosdoener. Ooit moet hier asfalt gelegen hebben want

Tumbajae: bouwwerkzaamheden aan een brug.

Professiefest (Pematangsiantar).

her en der lag nog een klein stukje wegbekleding. Een echt alternatief is er nog niet, tenzij men de grote omweg zou maken via Sibolga. Het enige voordeel zou dan een riantere rit geweest zijn. Na verschillende keren halt te hebben gehouden voor brandstof, maaltijd en sanitair kwam ons gezelschap net voor het invallen van de duisternis aan. We hadden twee extra passagiers in de wagen, met name Broeder Michael Sinaga die in Pematangsiantar verdwaald was geraakt, en Broeder Dominikus Siallagan, een van de broeders die zijn professe voor het leven had uitgesproken.

Het was voor mij het eerst dat ik in Tumbajae kwam sinds de bouw van de nieuwe lagere middelbare school SMP. Ik was blij verrast met het mooie en schitterend gelegen gebouw, en dat in tegenstelling tot de optrekjes uit het verleden.

Speelplaats van de school en parochiekerk (Tobameer).

Hier heeft men een stap vooruit gezet. De SMA hoger middelbaar daarentegen is nog een houten gebouw. Misschien krijgen de leerlingen en leerkrachten in de toekomst ook een nieuw onderkomen. Minder fraai was de situatie van het internaat. Het was leeg en de leerlingen, voor zover die er zijn, zijn tijdelijk in gezinnen gelogeed. Het interieur was aan vernieuwing toe: het zag er zo onderkomen en verwaarloosd uit dat er niet meer in geleefd kon worden, en dit na nog maar tien jaar. Toen is de houten bouw afgebroken en is er een stenen voor in de plaats gekomen. De pas aangestelde verantwoordelijke, Br. Dominikus, wil de zaak grondig opknappen. Buiten moet het dak vernieuwd worden en binnen, de plafonds, het sanitair en het meubilair. De ruwbouw is het enige dat zonder meer blijven mag. Ook de bijgebouwtjes verdienen een zeer grondige opknappbeurt.

In de avonduren zaten we vaak zonder stroom. Dat was vroeger ook zo, tot de komst van een aggregaat. Deze heeft echter op een bepaald ogenblik zonder smeerolie gestaan en sindsdien was het weer behelpen met kaarslicht.

DE RUST VAN PANGURURAN AAN HET TOBA-MEER

Ook in Pangururan wachtte me een aangename verrassing. Terrein en gebouwen hadden een metamorfose ondergaan met de bouw van het nieuwe broederhuis (2007) en een nagelnieuw schoolgebouw voor het lager middelbaar. Net als in Tumbajae staat hier een school met 12 klassen (3 maal 4) annex multimedia-lokalen, een leraarskamer en kantoorruimten. De grote speelplaats biedt gelegenheid voor allerlei openluchtactiviteiten. De oude missiepost van weleer is uitgegroeid tot een regionaal centrum voor onderwijs, eerste hulp en geestelijke zorg: een polikliniek, twee internaten, peuterspeelzaal, lagere en middelbare school, samen met parochiediensten, kerk en drie kloosters. De belangrijke gebouwen hebben typerende batakse stijlelementen (dak, versieringen, kleuren, ...).

De zorg voor dit alles is in handen van drie religieuze gemeenschappen, met name de Zusters Franciscanessen van Breda (vandaag een zelfstandige Indonesische congregatie), de Paters Kapucijnen en de Broeders van Dongen (ginds Bruder Budi Mulia).

Wat het allemaal zeer indrukwekkend maakt, is de ligging aan het unieke en wondermooie Tobameer. Een aanrader voor toeristen!

Br. Theo van den Boer

De statige ingang van het broederhuis te Pangururan.

ETHIOPIË

DE CONTAINER UIT DONGEN IS AANGEKOMEN!

Toen de broeders in oktober 2009 definitief uit Dongen vertrokken, organiseerden ze een grote opruiming. Belangstellenden konden op zondag 18 oktober kunst, schilderijen en ander moois kopen. De opbrengst was ten voordele van de congregatieve projecten in Ethiopië. Huize Glorieux in Dongen was een erkend klooster- en verzorgingshuis, en men wou het materiaal uit de ziekenboeg een nuttige nieuwe bestemming geven. Keukengerei, meubels, wasmachines en in het bijzonder bedden, lakens en dekens werden in een container naar Addis Abeba verscheept. Een deel was bestemd voor de congregatieve projecten, een ander deel werd aan het aartsbisdom geschonken. Met financiële steun van een katholieke organisatie in Spanje bouwt het aartsbisdom een ziekenzorgcentrum aan de buitenrand van de hoofdstad: *Saint Gabriel Health Center*. Het hoofdgebouw is intussen klaar én geschilderd; de bijgebouwen zullen pas tegen het einde van het jaar afgewerkt zijn.

De container is in juli eindelijk bij de broeders afgeleverd en dat was een hele opluchting. De reis duurde immers langer dan verwacht. Het heeft bovendien heel wat voeten in de aarde gehad voor de douane de container vrijgaf. Dit gebeurde pas na vele bezoeken aan verschillende Ethiopische overheidsinstanties en na het betalen van invoerrechten. Van de inhoud was niets verdwenen, alleen moest alles opgekuist worden. De douane had de inhoud geïnspecteerd in volle regenseizoen ... De container zelf was tijdens de reis licht beschadigd. Omdat de container op het terrein van het broederhuis permanent zou blijven staan – extra opslagruimte – werden de lekken (door de roest) in het dak hersteld. Daarover legde men een laag menie en een dak met golfplaten. Kisten met degelijk timmergereedschap waren mee overgekomen en die kwamen zeer goed van pas. Goed gereedschap is in Addis Abeba immers moeilijk te krijgen. Van de restanten van het dak, geniet nu ook de portier (bewaker) die een afdakje heeft gekregen boven zijn voordeur. Geen overbodige luxe in het regenseizoen!

Broeder Theo Bekkers was in september tien dagen naar Ethiopië, samen met Rudo en Lilian van Rooij. Zij waren er om de container met spullen uit Dongen te lossen, en het materiaal te verdelen over de projecten. Daarnaast verrichten ze allerlei kleine karweitjes.

Het ziekenzorgcentrum heeft sindsdien een deel van de basisinrichting. Het project *House of Lourdes* beschikt nu over beter keukenmateriaal, schoonmaakmiddelen, enkele echte bedden, meubels, een wasmachine ... en degelijk gereedschap. Ook in het gemeenschapshuis hebben de broeders beter materiaal: enkele kamers kregen stevige bedden, in de eetplaats werden de plastic borden vervuld voor 'echte', en de goedlachse kokkin kookt voortaan met roestvrij stalen pannen!

Br. Wossen, Christina, de aartsbischop (Addis Abeba).

Br. Theo Bekkers